

Prier și focul viu

Dorurot

Vino-n luna lui Prier
Pași presară-n iarbă,
Alb-roziu din flori de meri,
Ți-l voi strânge salbă.
Și din cupele de soc,
Vreau să guști polen,
Pe obraji , din soare , foc,
Duios să-ți aștern.
Magnolia, o feerie,
Fuge-n ochii tăi,
Orchestrează-o simfonie,
Păsările-n văi.
Când alint aduce vântul,
Plâng caiși cămașa,
Și din gura ta , cuvântul
Dulce-i ca cireșa.
Zboară-mie de miresme,
Din cireși și pruni,
Din măceșii de pe creste,
Din salcâmi nebuni...
Dacă-n luna lui Prier,
Focul viu mă frige!
De cunoști al lui mister,
Fii-mi tu râul care-l stinge!...